

pišejo, da je med Italijo in nemštvom nepremostljiv prepad.

Italija potvorila koroški plebiscit v letu 1920. Ko je bilo na Koroškem 10. oktobra 1920 glasovanje za Avstrijo ali za Jugoslavijo, tedaj smo videli, kako so italijanski avtomobili prevažali nemške agitatorje, kako so italijanski zastopniki očitno podpirali nemške težnje in ker so se godile velike goljufije, je gotovo, da je Italija imela tedaj svoje roke vmes. Dosedaj tega mi nismo smeli povedati. Zdaj je to povedal Mussolini sam, ko je Avstriji očital nevhvaležnost zaradi tega, ker je Italija tedaj pomagala spraviti celo Koroško pod Avstrijo. Dobesedno je navažal brzogave iz tiste dobe in s tem seveda sprožil nov spor, katerega dalekosežnosti še ni mogoče predvideti!

Albanija in Grčija v italijansk sužnosti! Svet se čudi, kako more Italija tako zalagati z denarjem Albanijo in Grčijo. Na vsak način ju hoče imeti v svoji oblasti. Doma pa ima take davke, da so sedaj celo mačke obdačili in stranišča. To gospodarstvo pelje k polomu. Kardinal Gaspari je pretekli teden dvignil glas in opozoril vlado, da naj preneha z izmogavanjem ljudstva. Ali Italija mora, mora, ker njena politika jo stane, njena dvojna vojska, redna in fašisti, pa tudi!

Madžarski škandal se bo obravnaval na posebni seji Društva narodov.

Bolgarska vlada pred odstopom. Ljapčeva hočejo na vsak način vreči. To je seveda delo Italije, ki noče Ljapčeva.

Gospodarske težave Nemčije. V kovinski stroki, ki je ena največjih, je izbruhnil štrajk. Vse tovarne so delo ustavile. Ti ponovni pojavi so znamenje, da je Nemčija gospodarsko še vedno slaba.

Zborovanje Društva narodov se vrši te dni. Je to velik dogodek, ker se bo razpravljalo o vseh tekočih spornih zadevah. Dr. Marinkovič se nikakor ni šel samo zdraviti na Francosko, ampak je šel se pogovarjati za našo državo. Ves svet hrepeni po tem, da Društvo narodov reče odločno besedo: Mi hočemo mir in delo!

Pometena hiša.

Ali se kaj zganeš, ko vsako leto tretjo pustno nedeljo slišiš evangelij o izgnanem hudem duhu in o pometeni hiši?! Ali se zavedaš, da je to evangelij o tebi, da naj bi se vse to izvršilo za Veliko noč v tebi, da bi se izvila tvoja duša grozni oblasti tistega močnega, ki gospoduje nad njo z grehi in strastmi, da naj bi se pometla iz nje vsa smet, vsa nesnaga, vsa nepotrebna navlaka? Očiščeni, popravljeni, olepšani zablješijo za Veliko noč naši domovi, očiščene, olepšane naj bi bile tudi naše duše! To je šele prava, krščanska Velika noč! Gotovo hočeš tudi letos opraviti to svojo veliko dolžnost, da bo hiša tvoje duše pometena. Pa, ali te nič ne vznemirja in skrbijo nadaljne besede sv. evangelija, ki pravi, kako se hoče tudi duh vrniti v svojo prejšnjo hišo, pa si privzame sedem drugih duhov, hujših kot on, in gredo in zopet prebivajo ondi in da je poslednje tistega človeka hujše ko prvo? Velikokrat si že obhajal

duhovno veliko noč, velikokrat je bila tvoja hiša pometena, pa, ali je pometena tudi ostala? Ali se nisi že tolikokrat povrnil v svojo staro strast, ali ne postaja vedno hujša in močnejša? Kaj bo konec tega? Kako resno vendar donijo besede Kristusove: »Poslednje tistega človeka je hujše ko prvo...«

Da ostane tvoja hiša pometena, poslušaj dober svet, ki ti gotovo pomaga! Ta je: spovedaj se po svoji velikonočni spovedi vsako nedeljo! Misliš: Kje pa imam čas, kako pa naj pridemo vsi na vrsto? Res ne boš mogel opraviti spoved vsako nedeljo pri spovednici. A ti vidiš, kako moli mašnik v začetku sv. maše očitno spoved, kako isto stori strežnik v imenu vseh, ki so v cerkvi navzoči, tudi v tvojem imenu. To je tista ura, da tudi ti opraviš svojo duhovno spoved, da se zamisliš nazaj v pretečeni teden in se vprašaš, kako je bilo v tem tednu tvoje življenje, tvoje govorjenje, tvoje delo. Pomisli, kako hočeš s tako dušo med sveto mašo stati pred tistim Bogom, kateremu angeli neprenehoma kličejo: Svet, svet, svet, kako hočeš stati pred tistim Bogom, pred katerega ne more nič omadeževanega, kako hočeš stati tako blizu Kristusa, ki je na Oljski gori iz studa pred grehom potil krvavi pot, ki je radi grehov moral prestati neizrečne bolečine in najgroznejšo smrt. Mislim, da boš pri taki spovedi tudi ti iz srca prosil: »Bog bodi milostljiv meni ubogemu grešniku«, mislim, da ti ta spoved ne bo pustila, da bi tedne in tedne, mesece in mesece pustil svojo hišo ne pometeno.

Če hočeš svojo hišo ohraniti pometeno še bolj gotovo, se spoveduj vsak dan! Badenski grof Bernard je imel več let navado, da je pokleknil vsak večer pred svojo spovednico in se spovedal vseh misli, besed in dejanj pretečenega dne. Velikokrat je rekel: »Nič ni za kristjana bolj nevarno, kakor zaspati v takem stanju, v katerem se ne bi upal umreti. Mnogo jih je že pobrala smrt v spanju, Bog ve, če tudi mene ne zadene ta usoda.« Bog ve, če tudi tebe ne! Ne moreš sicer poklekati vsak večer pred spovednico, a duhovno spoved tako opraviš vsak večer. Zamisli se živo v Boga, ki je povsod pričujoč, premisli ves dan od jutra do večera, premisli, kaj si eno uro za drugo mislil, govoril, delal. Nato se še pa vprašaj z vso resnobo, kaj bi bilo s tvojo dušo, ko bi se to noč naenkrat znašla na božji sodbi. Prepričan sem, da ti bo pri taki resni duhovni spovedi privrela iz duše tudi resnična žalost nad grehi in da se boš začel dvigovati iz svojih napak, da bode tvoja duša vedno bolj pometena hiša, vedno bolj vredna Boga.

Koliko velikonočnih spovedi si že opravil? Koliko je videti od njih v tvojem življenju uspeha? Morebiti so ti bile neprijetne in prisiljene, kakor neseš prisiljen bolan zob k zdravniku, ali denar na davkarijo in v nekaj dnevih je šlo staro življenje naprej. Ena Velika noč pa naj postane mejnik v tvojem življenju. Da postane, poskusi z vso resnobo in vztrajnostjo z nedeljsko in dnevno spovedjo. Morda si misliš, da je tako resno življenje neprijetno in žalostno. Kako pa želiš enkrat umreti? Si ne želiš duhovnika, da bi se spovedal in popolnoma očistil svojo dušo? Ali veš, da boš to lahko storil? Za-

to pa imej z dnevno duhovno spovedjo vedno pripravljeno dušo!

V naše hiše dobro čtivo! Kakor je nepregledna škoda, ki jo napravi slabo berilo, tako je pa velik blagoslov dobrega čtiva. Zato naj bo v vsaki krščanski hiši krščanski list in naj se skrbi, da se nabavi in večkrat čitajo dobre krščanske knjige. Prava družinska knjiga v vsaki naši družini naj bi bila najlepša knjiga: sv. evangelij. O tem govori tako lepo v svojem postnem pastirskem listu monakovski nadškof kardinal Faulhaber. Med drugim pravi: Zadnji papeži so želeli, da bi se po družinah čital sv. evangelij. Pod božičnim drevesom naj bi zato ležal večkrat kot božično darilo evangelij. Tudi za birmo, za poroke, za godove, za spomin na misijone, duhovne vaje naj bi se dajal evangelij. Kak večji otrok naj bi bil v družini določen, da vsak dan, ali vsaj vsako nedeljo najboljšo zvečer po skupnem rožnem vencu prečita odlomek iz evangelija. Čita naj lepo, počasi, slovesno, kakor je Jezus hodil med žitnimi polji. Tako se izpolnijo besede: »Kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, sem jaz sredi med njimi.« Tako se spremeni dom krščanske družine v svetišče. Tako stoji Kristus kot kralj v hiši in deli staršem in otrokom svoj blagoslov. Posebno otroci bodo slišali pri takem berilu zlate smernice za življenje in se bodo po njih ravnali. Tudi bolnikom naj bi se čitali čisto mali odlomki iz evangelija. Krasna navodila, ki naj bi veljala tudi za naše slovenske družine! V vsako našo družino Kristusov evangelij, potem bode med nami tudi več Kristusovega življenja in Kristusove sreče!

Požrtvovalnost italijanskih katoličanov. V mestu Milanu imajo italijanski katoličani svojo veliko katoliško vseučilišče, na katerem se podučujejo in vzgajajo v popolnoma katoliškem duhu prihodnji voditelji ljudstva. Vsako leto ima jo po celi Italiji takojimenovani vseučiliščni dan, ko zbirajo prostovoljne prispevke za visoko šolo v Milanu. Lansko leto je vrgla zbirka na ta vseučiliščni dan 3 mil. 35.990 lir ali 10 milijonov 79.700 Din. Požrtvovalnost, ki je posnemanja vredna!

Protesti zoper grozodejstva v Mehiki. Zoper grozodejstva, ki jih morajo trpeti katoličani v Mehiki, so v zadnjem času ostro protestirale katoliške organizacije v Berlinu in Budimpešti. Ravno isto se je zgodilo tudi v belgijskem senatu ob priliki zunanje-politične debate.

Cerkveno postopanje, da se proglasi Terezija Ledochowska blaženim. Sv. oče je dal dovoljenje, da se začne preiskava o življenju Terezije Ledochowske, ustanoviteljice znane družbe sv. Petra Klaverja, ki skrbi za misijone med zamorci. Po vseh škofijah, v katerih je živel služabnica božja so se začeli zbirati in preiskovati podatki o njenem življenju.

Papež Pij XI. zoper slab tisk. V Rimu se postni čas obhaja zelo slovesno. V vseh važnejših rimskih cerkvah se vršijo vsak dan postne pridige. V začetku posta se zberejo vsi postni pridigarji pri papežu, ki jim pove zadeve, o katerih naj bi dotično leto govorili v postnih pridigah. Letos jim je položil na srce, da naj vernike svarijo pred vsem pred slabim berilom, ki napravi v človeških dušah toliko hu-

dega. To je pač važen opomin poglavarja katoliške Cerkve vsem vernikom, da ne zastrupljajo svojih duš s trupom brezverskega in opolzkega berila. Gotovo umesten opomin tudi za nas!

NOVICE

Umrli vpokojeni g. župnik — smrtno ponesrečil mladi g. župnik. Umrli je v Limbušu pri Mariboru vpokojeni g. župnik J. Kapler. Rajni je bil rojen dne 15. aprila 1862 v Sevnici ob Savi in posvečen v mašnika dne 20. julija 1884. Dolgo vrsto let je župnikoval pri Sv. Jakob v Slov. gor. Pred leti je stopil v pokoj in se naselil v svoji lastni hiši v Limbušu. Pogreb se je vršil v petek, dne 2. marca, popoldne na pokopališče v Limbušu. Blagopokojnemu ostani časten in hvaležen spomin med duhovnimi sotovariši in med vsemi, ki so poznali njegovo blago dušo! — Dne 1. marca ob četrty na deset dopoldne je izdihnil v celjski javni bolnišnici g. Franc Agreš, župnik iz Širja pri Zidanem mostu. V sredo popoldne je šel pogledat k delavcem, ki so v gozdu podirali drevesa. Bukve, ki so jo ravno podirali, se je nenadoma prevrnila ter z vejevjem s toliko silo oplazila g. župnika, da se je zgrudil nezvesten. Prepeljali so ga takoj v Zidani most, kjer je tamošnji zdravnik ugotovil, da ima župnik prebito lobanjo. Odpremili so ga takoj v celjsko javno bolnišnico, kjer pa je bila vsa zdravniška pomoč zaman. G. župnik je ves čas v bolnišnici ležal v globoki nezvesti. Pokojni g. župnik je bil rojen leta 1886 v Zdolah in bil posvečen v mašnika leta 1914. V Širju je deloval komaj od oktobra lanskega leta.

Duhovniška vest. S 1. marcem je prevzel župnijske posle v Turnišču domači č. g. kaplan Ivan Greif, ki je s tem dnevom imenovan za provizorja turniške župnije.

Košarjeva mamica umrla. Dne 27. februarja je zaspala v Gospodu daleč naokrog znana in obče priljubljena Košarjeva mamica pri Veliki Nedelji, vdova po pred dvema letoma umrlem g. nadučitelju Ivanu Košarju. Rajna je bila rojena dne 11. februarja 1852 pri Sv. Ani, je dočakala lepo starost 76 let in od teh je preživela 50 let pri Veliki Nedelji, Rajna Terezija je bila splošno priljubljena med narodom radi milosrčnosti in dobrote. Dijakom je bila prava mati in vsi velikonedeljski študenti so jo obiskovali, kadarkoli so poselili svoje domove. Blaga mati zapušča samo enega sina, g. Roberta Košar, vinogradnika, našega dolgoletnega sotrudnika ter enega naših najboljših gospodarskih strokovnjakov. Rajni preblagi mamici ostani ohranjen trajnohvalečni spomin med vsemi, ki so jo poznali, našemu prijatelju in sotrudniku Robertu naše iskreno sožalje!

Pomoč gladnim Posavčanom! Po dolgem pričakovanju smo vendar enkrat dobili od ljubljanskega oblastnega odbora za po toči prizadete občine brežiškega in sevnškega sodnega okraja deset vagonov koruze po znižani ceni, ki so jo nam izposlovali poslanci SLS, zlasti oblastna poslanca gg. Tratnik in Podvinski s pomočjo g. ministra dr. Gosarja, katerim se za to požrtvovalnost na tem mestu najtopleje zahvaljujemo. S to požrtvovalnostjo nam je dokazano, da izvoljeni ljudski zastop-

niki SLS držijo svoje, nam na raznih volilnih shodih dane obljube in želeli bi bilo, da se vsaj v enaki meri za nas zavzamejo tudi voditelji ostalih strank, kateri so na zadnjih volilnih shodih tako prepričevalno obljubljali, da hočejo ubogemu izmozganemu kmečko-delavskemu proletarijatu pomagati, a to brez — križa. Torej kje ste sedaj vi volilni obljubkarji? Gre nam slabo, a vas ni od nikoder. Kličemo vas na pomoč, ker od zgoraj omenje njih desetih vagonov koruze nismo mogli vsi dobiti; je bilo pač nas preveč, a koruze premalo. Dokazite, da naš klic ne bode glas vpijočega v puščavi, sicer so vam za prihodnje volitve namesto kroglic zajamčene samo fige! — Proletarec iz Posavja.

Vremenski prerok za mesec marec t. l. Zapadna Evropa bo imela ta mesec močne padavine, na vzhodu bo nekoliko boljše. Marc bo hladen, vetroven, deloma vlažen, imel bo samo nekoliko lepih pomladanskih dni. To bo tudi mesec vsakojakih nezdod. Vreme bo podnevu megleno ter hladno. Slabi vremenski dnevi bodo 4. in 7., posebno pa 9. marc. V nasprotju s februarjem, ki je prinesel lepe, naravnost pomladanske dneve, bo v marcu večkrat zapadel sneg. Po vetrovnih dneh bo nastopilo močno znižanje toplote. Okrog 13. marca se bo vreme na vzhodu mimogrede popravilo, dva dni pozneje pa bodo noči zopet hladne, vetrovne in polne padavin. Zelo se bo poslabšalo vreme med 19. in 25. marcem. Ti dnevi bodo megleni in surovi. Potem bo nastopil jug, okoli 28. bomo imeli zopet veter in dež in slednjič bomo nam zasijalo toplo sonce. Ako se bo ta vremenska napoved resnično izpolnila, bomo videli koncem meseca. Prvi dnevi meseca marca kažejo, da bo imel vremenski prerok prav!

Kako je bilo leto 1927? Leto 1927 beleži baje največ nesreč, kakor katerokoli drugo v svetovni zgodovini. Med drugimi so se lani dogodili: 37 velikih povodnj, 6 izbruhov ognjenikov in 38 viharjev. Število žrtev znaša desettisoče. Najhujši udarec pa je preстал majnika meseca 1. 1927 »nepremičen« Kitaj, kjer je zahteval potres do 100.000 življenj.

Orožnik šel pod vlak. V Trbovljah je služil za orožnika 28letni kapral Iv. Kavše, rodом iz Ponikve. V noči od torka na sredo (od 27. na 28. februarja) se je vrge ne daleč od rudniške električne centrala na železniški tir, kjer mu je vlak odrezal glavo. Našli so ga v sredo zjutraj ter je železniška postaja takoj to žalostno vest naznanila orožništvu. Kavše je bil zvečer pred samomorom v družbi svojih tovarišev še prav dobre volje in okoli pol desetih še vsem rekel: »Lahko noč!« Za njega se nadalje niso zmenili, ker so se tudi vsi drugi odpravili v posteljo. V sredo zjutraj bi moral iti v službo, našli so pa posteljo nedotaknjeno in Kavšeta nikjer. Rajni je bil v službi vesten in sposoben. Med tovariši je bil priljubljen.

Dva delavca se ponesrečila pri streljanju kamenja. V kamenolomu okrajnega zastopa v Dobjem pri Planini sta bila zaposlena delavca Mihael Mrak in Juri Leskošek. V ponedeljek, dne 27. m. m., sta bila omenjena zaposlena z razstreljevanjem kamenja. Navrtano skalo sta nabila s smodnikom, ki se je pa prehitro vnel in strel je poškodoval prav občutno oba delavca. Mrak ima težke poškodbe na roki

in na enem očesu, Leskošek je pa zelo nevarno poškodovan na očeh. Oba ponesrečenca se zdravita v mariborski bolnici.

Smrtna posledica prepira. Posestnika Miha Radanovič iz Bukovja in Martin Urek iz Drenovca na Bizeljskem sta se že več let prepirala za neko pot. Končno sta se navidezno nekako sporazumela, toda staro sovraštvo je tlelo dalje ter se zadnji čas zopet raznetilo. Radanovičev sin, ki je pred meseci prišel od vojakov, je zagrozil Martinu Ureku, da »mu bo že pokazal ob priliki«. V nedeljo, dne 26. februarja, na večer se je Martin Urek podal k nekemu posestniku v Bukovje, kateremu je hotel prodati vinograd, do katerega vodi usodna pot. Tam ga je izsledil mladi Radanovič, ki je samo čakal, da dobi priliko ter izpolni svojo grožnjo. Ko se je Mart. Urek ob 10. uri zvečer nič hudega sluteč vračal proti domu, ga je fant iz zasede nenadoma napadel ter ga z okovano palico večkrat udaril po glavi in mu prebil lobanjo. Martin Urek se je z velikim naporom privlekel domov, kjer je kljub takojšnji pomoči od strani zdravnika drugi dan umrl. Zapušča ženo in šest nepreskrbljenih otrok, ki žalujejo za dobrim očetom, skrbnim ter uglednim gospodarjem.

Za steklino umrl. V Pasteurjev zavod v Celju je bil nedavno prepeljan 26 let stari posestnik Ludovik Zelko iz Pečarovcev v Prekmurju, katerega je bil ugriznil stekel pes. Ker je zdravniška pomoč prišla prepozno, je obžalovanja vredni mož po strašnem trpljenju v zavodu umrl.

Vlom v viničarijo. Na Vidmu je vlomil neznan zlikovec v viničarijo g. Ferd. Roša, veleposestnika v Hrastniku. Uzmovič je odnesel iz opremljene sobe in kuhinje vso posteljnino, zaveso, kuhinjsko posodo in druge stvari. Tat je najbrže domačin, ki so mu razmere dobro znane. G. Roš upi 1500 Din škode.

Naša društva, Marijine družbe, 3. red in druge različne korporacije ter vsak somišljenik SLS, če se daste slikati, vsi k našemu pristašu g. Mirkotu Japelj, fotografu v Mariboru. G. Japelj je naše gore list, poštena, blaga duša, ki je izdelal v Pragi višjo fotografično-strokovno šolo in je poseben mojster in umetnik v fotografiranju vsake vrste. Lepo si je uredil fotografski atelje in biva pri hotelu »K Zavorcu« v Gosposki ulici na dvorišču. — Podpirajmo našega somišljenika, ki dela po ceni in držimo se vedno gesla: Svoji k svojim!

Berač zapustil 100.000 Din. V Novem Sadu je te dni umrl berač Števan Leskovič, pri katerem so našli 100.000 dinarjev gotovine. Berač si je ves denar priberal. Zapustil je tudi oporoko, v kateri določa, da naj podeduje za njim njegova sestra 20.000 Din, ostalih 80.000 Din pa je zapustil pravoslavni cerkveni občini.

Zračni promet: Zagreb—Beograd. Med Zagrebom in Beogradom se že vrši promet za prevažanje nujne pošte in potnikov s pomočjo velikega letala. Promet se je doslej že tako obnesel, da dobi omenjena zračna črta še dva potniška letala.

Zopet smrt dveh naših letalcev. Dne 29. februarja se je zgodila na vojaškem letališču v Rajlovcu pri Sarajevu nesreča, ki je zahtevala dve smrtni žrtvi. Okrog 3. ure popoldne zgoraj omenjenega dne sta se dvignila poročnik Borivoje Vučičević in pilot narednik Milan Simić na letalu,

dega. To je pač važen opomin poglavarja katoliške Cerkve vsem vernikom, da ne zastrupljajo svojih duš s trupom brezverskega in opolzkega berila. Gotovo umesten opomin tudi za nas!

NOVICE

Umrli vpokojeni g. župnik — smrtno ponesrečil mladi g. župnik. Umrli je v Limbušu pri Mariboru vpokojeni g. župnik J. Kapler. Rajni je bil rojen dne 15. aprila 1862 v Sevnici ob Savi in posvečen v mašnika dne 20. julija 1884. Dolgo vrsto let je župnikoval pri Sv. Jakob v Slov. gor. Pred leti je stopil v pokoj in se naselil v svoji lastni hiši v Limbušu. Pogreb se je vršil v petek, dne 2. marca, popoldne na pokopališče v Limbušu. Blagopokojnemu ostani časten in hvaležen spomin med duhovnimi sotovariši in med vsemi, ki so poznali njegovo blago dušo! — Dne 1. marca ob četrty na deset dopoldne je izdihnil v celjski javni bolnišnici g. Franc Agreš, župnik iz Širja pri Zidanem mostu. V sredo popoldne je šel pogledat k delavcem, ki so v gozdu podirali drevesa. Bukve, ki so jo ravno podirali, se je nenadoma prevrnila ter z vejevjem s toliko silo oplazila g. župnika, da se je zgrudil nezavesten. Prepeljali so ga takoj v Zidani most, kjer je tamošnji zdravnik ugotovil, da ima župnik prebito lobanjo. Odpremili so ga takoj v celjsko javno bolnišnico, kjer pa je bila vsa zdravniška pomoč zaman. G. župnik je ves čas v bolnišnici ležal v globoki nezvesti. Pokojni g. župnik je bil rojen leta 1886 v Zdolah in bil posvečen v mašnika leta 1914. V Širju je deloval komaj od oktobra lanskega leta.

Duhovniška vest. S 1. marcem je prevzel župnijske posle v Turnišču domači č. g. kaplan Ivan Greif, ki je s tem dnevom imenovan za provizorja turniške župnije.

Košarjeva mamica umrla. Dne 27. februarja je zaspala v Gospodu daleč naokrog znana in obče priljubljena Košarjeva mamica pri Veliki Nedelji, vdova po pred dvema letoma umrlem g. nadučitelju Ivanu Košarju. Rajna je bila rojena dne 11. februarja 1852 pri Sv. Ani, je dočakala lepo starost 76 let in od teh je preživela 50 let pri Veliki Nedelji, Rajna Terezija je bila splošno priljubljena med narodom radi milosrčnosti in dobrote. Dijakom je bila prava mati in vsi velikonedeljski študenti so jo obiskovali, kadarkoli so poselili svoje domove. Blaga mati zapušča samo enega sina, g. Roberta Košar, vinogradnika, našega dolgoletnega sotrudnika ter enega naših najboljših gospodarskih strokovnjakov. Rajni preblagi mamici ostani ohranjen trajnohvalečni spomin med vsemi, ki so jo poznali, našemu prijatelju in sotrudniku Robertu naše iskreno sožalje!

Pomoč gladnim Posavčanom! Po dolgem pričakovanju smo vendar enkrat dobili od ljubljanskega oblastnega odbora za po toči prizadete občine brežiškega in sevnškega sodnega okraja deset vagonov koruze po znižani ceni, ki so jo nam izposlovali poslanci SLS, zlasti oblastna poslanca gg. Tratnik in Podvinski s pomočjo g. ministra dr. Gosarja, katerim se za to požrtvovalnost na tem mestu najtopleje zahvaljujemo. S to požrtvovalnostjo nam je dokazano, da izvoljeni ljudski zastop-

niki SLS držijo svoje, nam na raznih volilnih shodih dane obljube in želeli bi bilo, da se vsaj v enaki meri za nas zavzamejo tudi voditelji ostalih strank, kateri so na zadnjih volilnih shodih tako prepričevalno obljubljali, da hočejo ubogemu izmozganemu kmečko-delavskemu proletarijatu pomagati, a to brez — križa. Torej kje ste sedaj vi volilni obljubkarji? Gre nam slabo, a vas ni od nikoder. Ključemo vas na pomoč, ker od zgoraj omenjenih desetih vagonov koruze nismo mogli vsi dobiti; je bilo pač nas preveč, a koruze premalo. Dokazite, da naš klic ne bode glas vpijočega v puščavi, sicer so vam za prihodnje volitve namesto kroglic zajamčene samo fige! — Proletarec iz Posavja.

Vremenski prerok za mesec marec t. l. Zapadna Evropa bo imela ta mesec močne padavine, na vzhodu bo nekoliko boljše. Marc bo hladen, vetroven, deloma vlažen, imel bo samo nekoliko lepih pomladanskih dni. To bo tudi mesec vsakojakih nezdod. Vreme bo podnevu megleno ter hladno. Slabi vremenski dnevi bodo 4. in 7., posebno pa 9. marc. V nasprotju s februarjem, ki je prinesel lepe, naravnost pomladanske dneve, bo v marcu večkrat zapadel sneg. Po vetrovnih dneh bo nastopilo močno znižanje toplote. Okrog 13. marca se bo vreme na vzhodu mimogrede popravilo, dva dni pozneje pa bodo noči zopet hladne, vetrovne in polne padavin. Zelo se bo poslabšalo vreme med 19. in 25. marcem. Ti dnevi bodo megleni in surovi. Potem bo nastopil jug, okoli 28. bomo imeli zopet veter in dež in slednjič bomo nam zasijalo toplo sonce. Ako se bo ta vremenska napoved resnično izpolnila, bomo videli koncem meseca. Prvi dnevi meseca marca kažejo, da bo imel vremenski prerok prav!

Kako je bilo leto 1927? Leto 1927 beleži baje največ nesreč, kakor katerokoli drugo v svetovni zgodovini. Med drugimi so se lani dogodili: 37 velikih povodnj, 6 izbruhov ognjenikov in 38 viharjev. Število žrtev znaša desettisoče. Najhujši udarec pa je preстал majnika meseca 1. 1927 »nepremičen« Kitaj, kjer je zahteval potres do 100.000 življenj.

Orožnik šel pod vlak. V Trbovljah je služil za orožnika 28letni kapral Iv. Kavše, rodom iz Ponikve. V noči od torka na sredo (od 27. na 28. februarja) se je vrgele daleč od rudniške električne centralne na železniški tir, kjer mu je vlak odrezal glavo. Našli so ga v sredo zjutraj ter je železniška postaja takoj to žalostno vest naznanila orožništvu. Kavše je bil zvečer pred samomorom v družbi svojih tovarišev še prav dobre volje in okoli pol desetih še vsem rekel: »Lahko noč!« Za njega se nadalje niso zmenili, ker so se tudi vsi drugi odpravili v posteljo. V sredo zjutraj bi moral iti v službo, našli so pa posteljo nedotaknjeno in Kavšeta nikjer. Rajni je bil v službi vesten in sposoben. Med tovariši je bil priljubljen.

Dva delavca se ponesrečila pri streljanju kamenja. V kamenolomu okrajnega zastopa v Dobjem pri Planini sta bila zaposlena delavca Mihael Mrak in Juri Leskošek. V ponedeljek, dne 27. m. m., sta bila omenjena zaposlena z razstreljevanjem kamenja. Navrtano skalo sta nabila s smodnikom, ki se je pa prehitro vnel in strel je poškodoval prav občutno oba delavca. Mrak ima težke poškodbe na roki

in na enem očesu, Leskošek je pa zelo nevarno poškodovan na obeh. Oba ponesrečenca se zdravita v mariborski bolnici.

Smrtna posledica prepira. Posestnika Miha Radanovič iz Bukovja in Martin Urek iz Drenovca na Bizeljskem sta se že več let prepirala za neko pot. Končno sta se navidezno nekako sporazumela, toda staro sovraštvo je tlelo dalje ter se zadnji čas zopet raznetilo. Radanovičev sin, ki je pred meseci prišel od vojakov, je zagrozil Martinu Ureku, da »mu bo že pokazal ob priliki«. V nedeljo, dne 26. februarja, na večer se je Martin Urek podal k nekemu posestniku v Bukovje, kateremu je hotel prodati vinograd, do katerega vodi usodna pot. Tam ga je izsledil mladi Radanovič, ki je samo čakal, da dobi priliko ter izpolni svojo grožnjo. Ko se je Mart. Urek ob 10. uri zvečer nič hudega sluteč vračal proti domu, ga je fant iz zasede nenadoma napadel ter ga z okovano palico večkrat udaril po glavi in mu prebil lobanjo. Martin Urek se je z velikim naporom privlekel domov, kjer je kljub takojšnji pomoči od strani zdravnika drugi dan umrl. Zapušča ženo in šest nepreskrbljenih otrok, ki žalujejo za dobrim očetom, skrbnim ter uglednim gospodarjem.

Za steklino umrl. V Pasteurjev zavod v Celju je bil nedavno prepeljan 26 let stari posestnik Ludovik Zelko iz Pečarovcev v Prekmurju, katerega je bil ugriznil stekel pes. Ker je zdravniška pomoč prišla prepozno, je obžalovanja vredni mož po strašnem trpljenju v zavodu umrl.

Vlom v viničarijo. Na Vidmu je vlomil neznan zlikovec v viničarijo g. Ferd. Roš, veleposestnika v Hrastniku. Uzmovič je odnesel iz opremljene sobe in kuhinje vso posteljnino, zaveso, kuhinjsko posodo in druge stvari. Tat je najbrže domačin, ki so mu razmere dobro znane. G. Roš upi 1500 Din škode.

Naša društva, Marijine družbe, 3. red in druge različne korporacije ter vsak somišljenik SLS, če se daste slikati, vsi k našemu pristašu g. Mirkotu Japelju, fotografu v Mariboru. G. Japelj je naše gore list, poštena, blaga duša, ki je izdelal v Pragi višjo fotografično-strokovno šolo in je poseben mojster in umetnik v fotografiranju vsake vrste. Lepo si je uredil fotografski atelje in biva pri hotelu »K Zavorcu« v Gosposki ulici na dvorišču. — Podpirajmo našega somišljenika, ki dela po ceni in držimo se vedno gesla: Svoji k svojim!

Berač zapustil 100.000 Din. V Novem Sadu je te dni umrl berač Števan Leskovič, pri katerem so našli 100.000 dinarjev gotovine. Berač si je ves denar priberal. Zapustil je tudi oporoko, v kateri določa, da naj podeduje za njim njegova sestra 20.000 Din, ostalih 80.000 Din pa je zapustil pravoslavni cerkveni občini.

Zračni promet: Zagreb—Beograd. Med Zagrebom in Beogradom se že vrši promet za prevažanje nujne pošte in potnikov s pomočjo velikega letala. Promet se je doslej že tako obnesel, da dobi omenjena zračna črta še dva potniška letala.

Zopet smrt dveh naših letalcev. Dne 29. februarja se je zgodila na vojaškem letališču v Rajlovcu pri Sarajevu nesreča, ki je zahtevala dve smrtni žrtvi. Okrog 3. ure popoldne zgoraj omenjenega dne sta se dvignila poročnik Borivoje Vučičević in pilot narednik Milan Simić na letalu,

da preizkusita novi motor. Skoro celo uro sta krožila nad mestom in je motor deloval brezhibno. Okrog 4. ure sta se vrnili proti letališču, da bi se spustila na tla. Ko sta napravila zadnji krog, je nastala bržkone eksplozija v motorju. Letalo je bilo hipoma v plamenih in je strmoglavilo na tla. Predno so mogli rešiti ponesrečena letalca izpod gorečih ruševin, sta bila že popolnoma ožgana in mrtva.

Veliki župan g. dr. Franc Schaubach je odpotoval službenim potom za 8 do 10 dni v Beograd. V njegovi odsotnosti ga zastopa g. dvorni svetnik Leon Stare.

Novi ptujski župan g. Mihael Brenčič je potrjen od notranjega ministra, je prisegel in je že tudi prevzel županske posle.

Sprejem nižjih redov v mariborski stolnici cerkvi. Dne 4. t. m. so v mariborski stolnici prejeli tonzuro, ki jo je podelil prevzvišeni škof g. dr. Karlin, sledeči gg. bogoslovci: Juranovič Alojz od Sv. Križa pri Ljutomeru, Korban Franc iz Maribora. Lampret Jože iz Šoštanj. Modrinjak Franc iz Središča. Pušnjak Rupert od Sv. Lovrenca na Pohorju. Schöndorfer Jožef iz Starega trga, Šmon Franc od Sv. Jurja pod Taborom, Vojkovič Jožef iz Turnišča, Bejek Franc iz Murske Sobote, Ferencič Franc iz Kroga v Prekmurju, Kordež Zdravko iz Prevalj, Kuzma Jožef iz Bogojine, Lupše Tine iz Pilštanja, Močilnik Matej iz Mežice, Orešnik Franc od Sv. Bolfenka na Kogu, Paľuc Ignac od Sv. Antona v Slov. gor., Petan Janez iz Sromelj, Rojht Ivan od Sv. Lovrenca v Slov. gor., Schauer Anton od Sv. Križa nad Mariborom, Sem Jakob iz Ljubnega, Štukovnik Franc iz Velenja, Vahčič Rudolf iz Vidma, Veselič Franc od Sv. Marka, Vrabber Jakec iz Kaple, Znidarčič Franc iz Gorice.

Duhovniške vesti. G. Ivan Messner je nastopil župnijo Marenberg dne 1. t. m. Na njegovo mesto kot prvi kaplan v Apače je prišel g. Ivan Čilenšek, dozdaj vikar v Ptuj; vikarijat v Ptuj ostane začasno nezaseden, vikarjeve posle je prezel g. prošt in mestni župnik dr. Žagar.

Smrt na ulici. V nedeljo, dne 4. t. m., kmalu po 10. uri zvečer, je zadela kap v Gosposki ulici v Mariboru 38letnega delovodjo Rudolfa Blaznik, zaposlenega v Sirkovem ključavničarskem podjetju na Pobreški cesti. Vračal se je v spremstvu žene in treh otrok iz Grajskega kina. Poklicali so rešilni avto, ki pa se je vrnil prazen ter ga je zamenjal mrtvaški voz, ker je zdravnik ugotovil, da je takoj nastopila smrt.

25letnico poroke je pri Sv. Trojici v Slg. obhajal Franc Majhenič in njegova žena Neža, rojena Suta. Srebrnoporočenec je naš zvesti somišljenik. Splošna želja je, da bi Vsemogočni ohranil srebrnoporočenca vesela, čvrsta in zdrava še na mnogo let!

Tatvina. Tovarna strojil v Majšpergu pri Ptuj ima žično železnico za prevažanje lesa na vozičkih iz Majšperga do Medveč. Dne 1. marca je dal blagajnik tega podjetja kuverto z vsebino nad 6000 Din privezati na en voziček in prepeljati v Medveče radi izplačila delavcev. Ker je pa žična železnica slabo šla in je morala v večkratnih presledkih postati, je nekdo ob času, ko je žična železnica postala, hitro splezal na stopce in kuverto z denarjem ukradel. Kot storilec so izsledili ne-

kega Franca Furman iz Medveč, ki je bil aretiran in izročen okrajnemu sodišču v Ptuj.

Iz vlaka skočil. Ko je v nedeljo, dne 4. t. m., ob pol desetih odpeljal potniški vlak iz Rimskih toplic proti Laškemu, je skočil neki vojak iz vozečega vlaka. Vlak so takoj ustavili, ponesrečenca naložili in odpeljali z istim vlakom v celjsko bolnišnico. Vojak se je močno poškodoval na rokah. Kakor se govori, je peljala patrulja vojaka v mariborsko kaznilnico.

Napoved lastne smrti. V Spitališču pri Konjicah se je zgodil ta-le slučaj: Na kvaterno nedeljo je bil pokopan ob obilni udeležbi najstarejši faran, g. Anton Šuperger, p. d. Bernač v Kraberku, star 90 let. Pred smrtjo na kvaterni petek je zaklical: »Zenske, pridite noter! Umrl bom in bom pokopan v nedeljo.« Kakor je rekel, tako se je tudi zgodilo. Mir njegovi duši!

30letnico obstoja bo obhajala letos firma Josip Farkaš pri Sv. Juriju ob Ščavnici. To občeznana, vsestransko solidno in posleno trgovino za nakup vaših potrebščin najtopleje priporočamo!

Pod vlak je šel. V ponedeljek, dne 5. t. m., zjutraj je povozil vlak v Pesjem g. V. Zlof, trgovca z vinom iz Pristave. Sumi se, da se mu je precej omračil um, ker je prejšnji dan v gostilni čudno zmešano govoril in se vedel. Namen samoumora pa zopet potrjuje dejstvo, da si je v gostilni pri Mrazu izprosil dopisnico in pa svinčnik ter popisal, od koga ima še tirjati denar. Ni pa napisal naslova na dopisnico. Tudi je hotel, da bi mu gostje pomagali zapiti še 1000dinarski bankovec, ki ga je imel pri sebi; pa kot tuju se mu ni nobeden pridružil. Zjutraj pred prvim vlakom ga je neki železničar našel v sumljivem obnašanju na železnici ter ga hotel spraviti v stran, pa se ni pustil. Opozoril je strojevodjo in vsi so skrbno pazili, pa niso ničesar opazili. Pozneje so ga pa našli z razbito glavo brez noge in roke na progi. Misli se, da je bil skrit pod mostom in šele tedaj skočil pod vlak, ko je bila lokomotiva že mimo.

Grozna nesreča v Brezjem pri Pišecah. Dne 28. m. m. je vozil Cvetko Ivan, pos., Globoko št. 31, poleg več drugih voznikov vino iz Brezja na kolodvor. Blizu posestnika Kelharja pa se mu je s polnimi sodi naloženi voz dvakrat prevrnil ter zdrobil njemu levo, njegovemu sinu Ivanu pa dvakrat zlomil desno nogo. Oba so takoj spravili v Brežice v bolnico. Hudo prizadeti družini naše iskreno sočutje.

Kdo ve kaj? Alojzij Solak, živinski trgovec, preje stalno stanujoč v Mariboru, Slovenska ulica 36, je meseca maja 1926 kupil in le deloma plačal v Kravjeku, občina Loče, srez Konjice, posestvo, ki so mu ga obdelovali drugi ljudje. Na to posestvo je često zahajal, dne 22. maja 1927 oziroma meseca junija 1927 (ob času spravljanja sena) pa je neznano kam izginil. Ker je imel Alojzij Solak baje v onem času pri sebi večjo vsoto denarja, se sumi, da je bil oropan in nasilno odстранjen, podan pa je tudi sum, da je sam, neznano kam pobegnil, ker je bil zelo zadolžen. Vsakdo, komur je kaj znanega o Alojziju Solak, osobito o njegovem bivališču se naproša, da to javi okrajnemu sodišču, odd. III., v Konjicah, Slovenija.

Družinska pratika za leto 1928 s podobo Svete Družine se še dobi v vseh večjih trgovinah papirja itd. Segajte le po naši!

Ropar dolenskega poštnege voza pod ključem. V Kočevju je bil te dni aretiran tamošnji gostilničar Ivan Klemenčič. Ta je obdolžen, da je izvršil predlanskem in lani rop v poštni voz dolenskega vlaka na Kranjskem. Pri prvem vozu je uplenil 240.000 Din, pri drugem pa 180.000 Din. Skočil je v poštni voz, ko je bil vlak v teku, ga odprl, nastavljal uradniku revolver, odnesel denar in skočil z vlaka. Tatvine zgoraj omenjenega denarja sta bila osumljena poštna uradnika, ki sta bila tedaj v vagonu in katera je ustrašoval ropar. Proti enemu uradniku se je vršila celo porotna obravnava, a je bil oproščen, drugi je bil izpuščen že v preiskavi. Klemenčič je bil deset let uslužben pri železnici in so mu bile razmere s poštami vozovi znane. Pri aretaciji se je vedel popolnoma hladnokrvno.

Po 17 letih odkrit zločin! Leta 1911 je izginil neznano kam seljak Vasilij Prusac iz Presnice pri Zagrebu. Ljudje so sčasom pozabili na izginulega, žandarmenarija pa je vedno poizvedovala za njim. Te dni so orožniki nenadoma zaprli njegovo ženo Jelico, ki je bila že davno v drugi poročeni. Priznala je, da je ubila pred 17 leti svojega moža z enim zamahljajem s sekiro. Truplo je zakopala na polju. Okostje so izkopali in se je na njem poznal še siloviti udarec s sekiro.

Dijaška kuhinja v Mariboru je prejela meseca februarja naslednje podpore: Hranilnica pri Sv. Primožu nad Muto 50 Din; Požarna bramba v Policah 110 Din; Zupni urad pri Sv. Barbari 75 Din; okrajni odbor v Šoštanju 200 Din; Kmečka hranilnica in posojilnica v Hočah 100; rodbina Klobasa v Očeslavcih 100; gostje na gostijah: Gregor-Rantaša v Slapčinih 70, Rajh v Stročjevi 125, Vrtnjak-Lah v Križevcih 52, Slavič-Salamun v Križevcih 227, Ferlež-Galun v Stopercih 272; gostje na zlati poroki Mat. in Terezije Vrbajnska na Grlavi 50; Glavna hranilnica pri Sv. Lenartu 100; Ivan Vesenjaj, narodni poslanec, 100; Marko Skofič, kaplan pri Kapeli, 50; Franc Spindler, župnik pri Sv. Lovrencu, 220; Katinka Jurinec v Banovcih 10; svatje na III. prileškem gostovanju 500 Din. Vsem darovalcem iskrena zahvala!

Porota.

MARIBORSKA POROTA.

Detomor.

V ponedeljek dopoldne se je vršila porota proti Ani Oswaldovi, dekli v Orlici, radi umora njenega nezakonskega otroka. Oswaldova je svojo nosečnost prikrivala, ob času poroda se je z izgovorom, da ji je slabo, skrila. Svojega novorojenčka je butnila s tako silo ob tla, da mu je prebila lobanjo in je otrok vsled tega umrl. Porotniki so potrdili, da je obtoženka namenoma in pri polni zavesti izvršila detomor. Obsojena je bila na tri leta težke ječe, a je kazni odklonila.

Uboj.

Druga porotna obravnava je bila proti Lovru Trstenjaku, hišniku v Gornji Radgoni, kateri je 20. nov. 1927 zagrešil uboj. Lovro Trstenjak je bil omenjenega dne že v več gostilnah, končno pa je prišel še tudi v gostilno Misijska. Tukaj je brez vsakega povoda začel ukazovati nekemu fantu, naj takoj izgine iz lokala. Ker se pa fant ni zmenil za ta ukaz, mu je zagrozil v veliki jezi s svojim žepnim nožem.